Det er nu klart afsløret, at regeringen vil bruge ejendomsvurderingen til at presse endnu mere i skat ud af folk, der bor i egen bolig.
Det rammer skævt og tilfældigt uden hensyn til skatteevne.
Det drejer sig om så mange mennesker, at det løber op i det sekscifret tal.
Jeg har også fået talrige eksempler på,skæve vurderinger, hvor den altovervejende del af værdien er lagt på grundene, og bygningerne optræder med en latterlig lille værdi.
Også dette viser, at hensigten er skat.
I de kommende uger vil der være adgang for folk i egen bolig til at klage.
Vurderingen er ikke rigtig, blot fordi den lyder på et beløb, der måske kan opnås ved salg på ugunstige betingelser og med store pantebreve til lave kurser. Folk skal ikke undlade at klage af den grund, det er klart afsløret, at vurderingerne sker af skattemæssige grunde både for at forhøje indkomstskatterne og for at være grundlag for ejendomsskatter.
Derfor er det også af politisk betydning, at såvel folk, som har fået væsentlig større stigning end l00 % siden 13. alm. vurdering, som folk der har fået en ekstra stor grundværdi, ved at bygningsværdien er holdt nede, klager over ansættelsen.
Det kan godt være, at der i mange tilfælde med rette kan svares, at vurderingen er i overensstemmelse med retningslinierne. Det er regeringen, der har fortsat sisse. Det ændrer ikke, at der er blevet tale om forskelsbehandling, som der bør klages over, og som folketinget har i sin magt at lave om.
Jeg må skønne, at når vi har konstateret, at der virkelig er tale om store skævheder, så vil der også være politisk flertal for at lave det om.
Alle spørger, om der kommer et VKR-initiativ. Det vides vel først, når folketinget kommer sammen. Jeg kunne da godt fortsat tænke mig et endnu bredere tværpolitisk initiativ.
Hvis regeringen bliver så fortvivlet herover, er den velkommen vil at begå politisk selvmord.
Jeg skal også minde om, at denne sag kun er den ene halvdel af S-SF- boligforliget. Den anden halvdel, som de skal møde med i folketinget, er dens aftale om at lægge en særlig ekstra husleje, der skal betales til staten, oven i den husleje, der er nødvendig for at betale ejendommens udgifter, altså også en skat på lejerne, og så skal LO og de socialdemokratiske byggeforetagender have denne skålpund kød.
Finansieringsbegunstigelser til mange hundrede af millioner om året, er hvad disse skattepenge skal bruges til.

Her som på andre områder tromler den socialistiske maskine videre; den bruger LO og de socialistiske folketingsmand efter forgodtbefindende
til at samle penge og magt.
Den er her som på arbejdsmarkedet uden følelse eller hensyn over for den enkelte. Den kalder sig social og almennyttig.
Den anvender midler som i gamle dage ville blive kaldt stavnsbånd, hoveriarbejde og tiende til herremanden med Thomas Nielsen som herremanden og Grünbaum som ridefoged.
Der er ingen mere oplagt opgave for det liberale Venstre end at sætte en stopper herfor.